החזקה להכיח תמם עולות יחד מתחילתה לחתם לחובתה ול' לגדרה ב] וכהכיחה שני קינין לחת לגדרה ולחת לחובתה וממין לחד לא עשתה כלום לגדרה שמא חינו ממין שגדרה והכהלמת קן שני ממין *לחד לא סגי לה שהרי קובעתו ג] לבא עם מין חובתה ול"ת תביח קן ממין לחד ופרידה ממין שהביאה שני קינין הרחטוים ד] שקרב ממנו עולות חובתה דממ"נ אם תורין גדלה הרי הביאה תורין עם מין שהביאה לחובתה ואם בני יונה גדלה הרי הביאה ג' בני יונה עם מין שקרב ממנו חובתה אם לא נפסל גוזל לחד מן הרחטוים ה"ג אבל עכשיו שנפסל לחד מהם אין מביאו עולה לה כלום דג' עולות הוקבעו עליה יחד הילכך אם ג' קינים הרחטוים מין לחד היו לריכה שתביח עוד ה' עולות ג' מחותו המין וג' ממין לחר ה] ל' לספק פירוסה ולחד לקבישותה שקבעה להביח עולת חובתה עם גדלה וחובתה ככר קרבה ויצחה יהיה לחת שלריכה להביח מחותו המין עם גדלה מפני קבישותה: **ואם מצאי מינין היו תביח שם** . שחינה יודעת חיזה מין קרב תחילה לחובתה שתביח ו] מחותו המין עם ל' של ספק פירוסה לקבישותה הילכך תביח שם שתי תורין ושני בני יונה לספק פירוסה וחור *ובני יונה לקבישותה והשוף היתר יהח נדבה: **נתנהו לכהן וחין ידוע מה נתנה** . חם תורים הם בני יונה ואם קן לחד מזה וקן לחד מזה ז] וחין ידוע מה עשה הם כולן למעלה חו כולן למטה חו חליין למעלה וחליין למטה נמלחת מלח ילחת לחני ח] (ימי לידתה) שמח כולן למעלה וחין כלן חטחת חו שמח כולן למטה וחין כלן עולה: **לריכה שתביח עוד ד' פרידין לנדבה.** לספק פירוסה ט] וּמִמֶּנּוּ מינין וב' לעולה חובתה תור ובן יונה שמח הרחטוים כולן למטה נעשו וחינה יודעת מחיזה מין והכל הולך לחר החטחת [ולריכה] להביח עולה מחותו מין לו שמח הרחטוים תליין למעלה וחליין למטה וקן קרב לחשון יולחתה ידי חובתה והיה קבועה להביח עולה מחותו המין עם גדלה וחינה יודעת חיזה מין היה הילכך תביח עם ספק פירוסה תור ובן יונה וממה נפסף לח קן קרב לחשון תורין היו וקרב מהן עולה למעלה והיה לחובתה הרי היה מביחה עכשיו תור עם גדלה משום קבישותה וחם מבני יונה היה והוקבע עליה להביח בן יונה עם גדלה הרי מביחתו וחם כולן למטה נעשו ולריכה להביח עולתה מחותו המין הרי משחים שהיה מביחה עכשיו לחובתה יעלה לה לחד מהן והשני נדבה: **וחטחת** י] **לחם** . תביח מחיזה מין שחילה משום שמח הרחטוים כולן למעלה נעשו והרי יא] לו זוג ממינו לעולה מב' שהביחה חובתה מב' מינין וחטי"פ שכבר קרבה עולת חובתה חין לריכה עוד להקדק להביח חטחת מחותו מין הרחטון לרבון דפליני עליה דבן עזחי דקסבר הכל הולך לחר חטחת הילכך הוליח ועל כרחה היח מביחה עכשיו ב' עולות חזוון יב] לו חוכה שממינו ודייה דהכי חנן בפלוגחייהו במסכת קינים (פ"ב מ"ה) שהחטה שהביחה עולתה תור וחטחתה בן יונה חכפול וחביח עולתה בן יונה דהכל הולך לחר חטחת בן עזחי חומר הכל הולך לחר הרחטון: **בן עזחי חומר ב' חטחות** . בן עזחי לטעמיה דחמר הכל הולך לחר הרחטון וכיון דחיכח לספוקה שמח הרחטוים למעלה נעשו וכבר יצחת ידי עולה לריכה להביח חטחתה מחותו המין והרי חינה יודעת מחיזה מין היה לפיכך תביח שתי חטחות חב' מינין וחטחות הללו חינן נלחוות וכיון דחיכח קרבה חטחתה ברחטוות: **ר"י יהושע וחז שמעו כשפות מי קולו ממד כשפות חם קולו ו'.** חתם מפרש לה ובחיל קמייתי דכשהות מי חין לו חלח קול חחד וכשהות חת קולו שבעה כילד קולו שבעה ב' קרניו ב' חולרות ב' שוקיו ב' חלילין שלו לתוף מעיים ונגללים בני מעיו לפיטורות וכ"ע כשנדרה חֶחָלֶא וחינה יודעת מה פירשה לה יג] לריכה חלת ל' פרידין וב' לחובתה חחת לעולה וחחת לחטחת ועַכְשָׁיו שהביחה כשר ל' פרידין לריכה להביח ל' לנדרה ול' לחובתה מַדְתֵּירֵי ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּהָת ש"מ קינין ר' יְהוֹשֻׁעַ חָמְרָה וקחני לעיל גבי קן סחומה ומפורשת דלחין כשר חלח סחומה, ולח חמרת גמסכת וחשיח חטחת העוף ממשך ותהוי חטחת העוף: **תימר דתני"ו לחפוקי מידי מעילה למיסך ליה לשם חובה מי אמר** . שחמה עולה עשיית חטחת כשביל שביחה כה: **מתני' כל הפסולין** שמיקריבן מַהֲרֵיהֶן לפי סו] שנפסל בקדש ולחרי שנלן לח יזרלו הילכך נמי לח הוו נביחה: **פ"ג** מז] **שחט חוץ לזמנן וקדשים כחוץ לזמנן מעמאין כשרים כשלישה.** חף על גב דנפלים חין שחיטה לעוף וכן קדשים חין שחיטה לעוף, מַשְׁלִיךְ חֵין מַזְּמִנִּין כדילוף בכריחת בגמרא ושחט קדשים בפנים לח קחני חתרין בגמ' חחיזה מזה יז] *מפני שהוח דורש **מתני' כל הפסולין** (חוץ לזמנן דף כ:) מפני שהוח חחליד יח] **חלין בפנים** ולח בחוץ והוח **חלין** לחלין בחוץ ובגמרא לחמרינן לחיזה "בזה הכלל": **נתנן** לכהן ולחיכה יודעת מה נתנה . בחנם דחק הקונטרס לחוקמה בשקבעה נדרה עם חובתה דהך בבח מיחוקמת שפיר בשלח קבעה יח]: **בשהוא** חי קולו לחד כשהוח מת קולו ז' . מפרש במסכת קינין (פ"ג מ"ו) קרניו לחלולרות מזמעו דבשות שלח מן הכסף וכן מזמעו בפרק כל הבלמים (ע"ז דף מז. וסס) דבעי למי כר חמת המזמחוה לבהמה קרניה מהו לחולרות ותימה דבהקומן רבה (מנחות דף כח.) חניח חולרות היתה בחה מן הנשמת של כסף מיהו מהניח לח קשה כולי האי דהחם בשל משה שלח היו כשרות לדורות כדמזמעט החם לבל קשה ממסכת תמיד (דף נו) *דחנן ושחי חולרות של כסף בידם מזמעט דחף לדורות בשל כסף ותירן ר"ח דשני שנייני חולרות היו של כהנים בשל כסף ושל לויס בשל קרני בהמה לכלי שיר ושוד ר"ל חולרות דקיניס ודמסכת ע"ז היינו סופר כדחמר בסוף במה מדליקין (שבת דף ט.) ובפרק טולב הגזל (סוכה דף לד.) דחיסחני שמהחייהו חולרתח שיפורח שיפורח חולרתח וכסוף במה מדליקין (שבת דף ו.) חיכח בריימח שקורחה לחולרות סופר ומיהו קשה דבמסכת עבודה זרה חיירי במכשירי קרבן כדחמר החם ושל הקרבן לח היו חוקעין בשופר שקורחה לחולרות וחקעתם בחולרות על עולותיהם ושל זבחי מזמעה דחולרות כלרחיך ומקעתם בחולרות על עולותיהם ושל **חיימר** דת"ר יהושע (בן לוי) לחפוקי מידי מעילה למיסך ליה לחובה כו' חמר: **חימה** מ"ם זו מזו ו"ל דכי חתי גווחא לחסכחן פ"ק *דמנחות (דף יב.) דזריקה מועלת ליולח ושיריס שחסרו בין קמילה לחקטרה שחסורין בחילה והקטרתן מוליחן מידי מעילה וזריקת פיגול (ר"ל) בפ"ק דמעילה (דף נ:) דמפקת מידי מעילה חע"ג דלח עלה לגבי מובח ו"מ דמדלוייתה גמסבחה ועשה חטחת גמורה ותקנתת דרבנן היח דחיטו עולה לגבי חובה ול"ל דקסבר ר' יהושע חין שחיטה לעוף מן התורה ומולין בעזרה לחו דחורייתה יש] כדחמר בזוזר (דף כח.) גבי מדיר בט בזוזר מ"ד כדי לחכזו במוקח ולח נמי קסבר חולין בעזרה דחורייתה חיה ושוף לחו דחורייתה כדחסכחן כ] גבי ר"ש בפ' כיסוי הדס (חולין דף פה:) דקסבר דחורייתה ותפ"ה חיה ושוף לחו דחורייתה ולית ליה ההיח דלקמן בל] בפ"ב דקדושין (דף נז: נח.) דמרבה בשופות ול"ת מ"ד לחו דחורייתה ותפ"ה חיה ושוף לחו דחורייתה דלמוקח חשוף כתה על הספק דהח ר' יוסי בר חנינה דחמר לחו דחורייתה כמזוזר ומלריך קרא לחטחת חשוף כתה על הספק ו"ל דחתם קרא למיפרך להביח על הספק כמו בבהמה דסם תלוי:

מלק בשמחל מן בלילה חין מטמחין בבית הבליעה. לכחורה קולה מתניתין ר"ש היח דחמר לקמן בפרק המזבח מקדש (דף פד.) שכל שפסולו בקדש חם עלה לח ירד דהח חמרינן בגמרא דמליקה המחרת חת החיסור פי' דחם עלה לח ירד חינה מטמחה בבית הבליעה ומליקת לילה לר' יהודה חנרד דחמר בפ' המזבח מקדש (שם) פרט לנשחטה בלילה וכן לעיל דמנן וכולן חין מטמחין בבית הבליעה והיינו *בשחיטת כרוס נב] דחנרד ל' יהודה כדחמר בג] בשמעתין קמייתה דמעילה (דף ב:) חלח מתניתין ר"ש היח ותימה לי כי' שמעון חחמר דמליקת שמחל מליקה גמורה היח למחי דנרס ר"ת לעיל בפ"ב (דף ה:) מלק בשמחל פסול ג] וכ"ל כל] יהודה מכשיר ו"ל דסבר ליה כוותיה בחרא ופליג עליה בחרא ל"ג *מודה ר' יהודה בעוף דכל שפסולו בקודש חם עלה לח ירד דהך חלחא מיעוטי דלקמן בבהמה כתיבי ומיהו על כרחין חד מינייהו בעוף דלח חימח כל פסולי לשוף חם עלה לח ירד: **שחטם** חולין בפנים וקדשים בחוץ. בגמ' נפקא לן מה] דמשום שחיטה חינה מטמחה בבית הבליעה חע"ג דחינה מתרלת חת החיסור: **מלק** בסכין. פירש בקונטרס ג] דממליך לפי שטוען לחלשו של סכין משום דחין רולה לחחוך רוב בשר קודם הסימנין ולח חפשר לומר כן בפ' קמח דחולין (דף כ:) דהחם קרי ליה מחליד חע"ג דסלקא דעתך שחוחך רוב בשר והחם פי' בקונטרס דלחחר שנחפרקו פירקי העלם סו] ניעגל הסכין תחת העלם והויח חלדה ולפי' זה לח חיירי בסכין לחבה וגרחה דחשיב חלדה לפי שטוחט הסימנין ממטה למעלה ותפילו בסכין רחבה

ג) ג"ל וכיני שמעון מכשיר ב] בנימי שלפניו לח ממלח

צריכה שתביא עוד חמש פרידין למעלה ממין אחד, ומב' מינין תביא שש, נתנתן לכהן ואינה יודעת מה נתנה, הלך הכהן ועשה ואינו יודע מה עשה צריכה ד' פרידין לנדרה ושתים לחובתה וחטאת אחת, בן עזאי אומר ב' חטאות, אר"ר יהושע זהו שאמרו בשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו ז}אימר דא"ר יהושע לאפוקה מידי מעילה, למיסק ליה לחובה מי אמר: **מתני'** {כל הפסולין שמלקו מליקתן פסולה ואינו מטמא בבית הבליעה} מלק: בשמאל, אר"ב בלילה, נשחט: חולין בפנים וקדשים בחוץ, אינו מטמאות בבית הבליעה. מלק בסכין, מלק: חולין בפנים, וקדשים בחוץ, תורין

איבעיא להו מלק בשמאל מהו? תא שמע דתנן בשהוא חי קולו שבעה כילד קולו שבעה ב' קרניו ב' חולרות ב' שוקיו ב' חלילין עורו לתוף מעיים ונגללים בני מעיו לפיטורות וכ"ע כשנדרה חֶחָלֶא וחינה יודעת מה פירשה לה יג] לריכה חלת ל' פרידין וב' לחובתה חחת לעולה וחחת לחטחת ועַכְשָׁיו שהביחה כשר ל' פרידין לריכה להביח ל' לנדרה ול' לחובתה מַדְתֵּירֵי ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּהָת ש"מ קינין ר' יְהוֹשֻׁעַ חָמְרָה וקחני לעיל גבי קן סחומה ומפורשת דלחין כשר חלח סחומה, ולח חמרת גמסכת וחשיח חטחת העוף ממשך ותהוי חטחת העוף: **תימר דתני"ו לחפוקי מידי מעילה למיסך ליה לשם חובה מי אמר** . שחמה עולה עשיית חטחת כשביל שביחה כה: **מתני' כל הפסולין** שמיקריבן מַהֲרֵיהֶן לפי סו] שנפסל בקדש ולחרי שנלן לח יזרלו הילכך נמי לח הוו נביחה: **פ"ג** מז] **שחט חוץ לזמנן וקדשים כחוץ לזמנן מעמאין כשרים כשלישה.** חף על גב דנפלים חין שחיטה לעוף וכן קדשים חין שחיטה לעוף, מַשְׁלִיךְ חֵין מַזְּמִנִּין כדילוף בכריחת בגמרא ושחט קדשים בפנים לח קחני חתרין בגמ' חחיזה מזה יז] *מפני שהוח דורש **מתני' כל הפסולין** (חוץ לזמנן דף כ:) מפני שהוח חחליד יח] **חלין בפנים** ולח בחוץ והוח **חלין** לחלין בחוץ ובגמרא לחמרינן לחיזה "בזה הכלל": **נתנן** לכהן ולחיכה יודעת מה נתנה . בחנם דחק הקונטרס לחוקמה בשקבעה נדרה עם חובתה דהך בבח מיחוקמת שפיר בשלח קבעה יח]: **בשהוא** חי קולו לחד כשהוח מת קולו ז' . מפרש במסכת קינין (פ"ג מ"ו) קרניו לחלולרות מזמעו דבשות שלח מן הכסף וכן מזמעו בפרק כל הבלמים (ע"ז דף מז. וסס) דבעי למי כר חמת המזמחוה לבהמה קרניה מהו לחולרות ותימה דבהקומן רבה (מנחות דף כח.) חניח חולרות היתה בחה מן הנשמת של כסף מיהו מהניח לח קשה כולי האי דהחם בשל משה שלח היו כשרות לדורות כדמזמעט החם לבל קשה ממסכת תמיד (דף נו) *דחנן ושחי חולרות של כסף בידם מזמעט דחף לדורות בשל כסף ותירן ר"ח דשני שנייני חולרות היו של כהנים בשל כסף ושל לויס בשל קרני בהמה לכלי שיר ושוד ר"ל חולרות דקיניס ודמסכת ע"ז היינו סופר כדחמר בסוף במה מדליקין (שבת דף ט.) ובפרק טולב הגזל (סוכה דף לד.) דחיסחני שמהחייהו חולרתח שיפורח שיפורח חולרתח וכסוף במה מדליקין (שבת דף ו.) חיכח בריימח שקורחה לחולרות סופר ומיהו קשה דבמסכת עבודה זרה חיירי במכשירי קרבן כדחמר החם ושל הקרבן לח היו חוקעין בשופר שקורחה לחולרות וחקעתם בחולרות על עולותיהם ושל זבחי מזמעה דחולרות כלרחיך ומקעתם בחולרות על עולותיהם ושל **חיימר** דת"ר יהושע (בן לוי) לחפוקי מידי מעילה למיסך ליה לחובה כו' חמר: **חימה** מ"ם זו מזו ו"ל דכי חתי גווחא לחסכחן פ"ק *דמנחות (דף יב.) דזריקה מועלת ליולח ושיריס שחסרו בין קמילה לחקטרה שחסורין בחילה והקטרתן מוליחן מידי מעילה וזריקת פיגול (ר"ל) בפ"ק דמעילה (דף נ:) דמפקת מידי מעילה חע"ג דלח עלה לגבי מובח ו"מ דמדלוייתה גמסבחה ועשה חטחת גמורה ותקנתת דרבנן היח דחיטו עולה לגבי חובה ול"ל דקסבר ר' יהושע חין שחיטה לעוף מן התורה ומולין בעזרה לחו דחורייתה יש] כדחמר בזוזר (דף כח.) גבי מדיר בט בזוזר מ"ד כדי לחכזו במוקח ולח נמי קסבר חולין בעזרה דחורייתה חיה ושוף לחו דחורייתה כדחסכחן כ] גבי ר"ש בפ' כיסוי הדס (חולין דף פה:) דקסבר דחורייתה ותפ"ה חיה ושוף לחו דחורייתה ולית ליה ההיח דלקמן בל] בפ"ב דקדושין (דף נז: נח.) דמרבה בשופות ול"ת מ"ד לחו דחורייתה ותפ"ה חיה ושוף לחו דחורייתה דלמוקח חשוף כתה על הספק ו"ל דחתם קרא למיפרך להביח על הספק כמו בבהמה דסם תלוי:

מלק בשמחל מן בלילה חין מטמחין בבית הבליעה. לכחורה קולה מתניתין ר"ש היח דחמר לקמן בפרק המזבח מקדש (דף פד.) שכל שפסולו בקדש חם עלה לח ירד דהח חמרינן בגמרא דמליקה המחרת חת החיסור פי' דחם עלה לח ירד חינה מטמחה בבית הבליעה ומליקת לילה לר' יהודה חנרד דחמר בפ' המזבח מקדש (שם) פרט לנשחטה בלילה וכן לעיל דמנן וכולן חין מטמחין בבית הבליעה והיינו *בשחיטת כרוס נב] דחנרד ל' יהודה כדחמר בג] בשמעתין קמייתה דמעילה (דף ב:) חלח מתניתין ר"ש היח ותימה לי כי' שמעון חחמר דמליקת שמחל מליקה גמורה היח למחי דנרס ר"ת לעיל בפ"ב (דף ה:) מלק בשמחל פסול ג] וכ"ל כל] יהודה מכשיר ו"ל דסבר ליה כוותיה בחרא ופליג עליה בחרא ל"ג *מודה ר' יהודה בעוף דכל שפסולו בקודש חם עלה לח ירד דהך חלחא מיעוטי דלקמן בבהמה כתיבי ומיהו על כרחין חד מינייהו בעוף דלח חימח כל פסולי לשוף חם עלה לח ירד: **שחטם** חולין בפנים וקדשים בחוץ. בגמ' נפקא לן מה] דמשום שחיטה חינה מטמחה בבית הבליעה חע"ג דחינה מתרלת חת החיסור: **מלק** בסכין. פירש בקונטרס ג] דממליך לפי שטוען לחלשו של סכין משום דחין רולה לחחוך רוב בשר קודם הסימנין ולח חפשר לומר כן בפ' קמח דחולין (דף כ:) דהחם קרי ליה מחליד חע"ג דסלקא דעתך שחוחך רוב בשר והחם פי' בקונטרס דלחחר שנחפרקו פירקי העלם סו] ניעגל הסכין תחת העלם והויח חלדה ולפי' זה לח חיירי בסכין לחבה וגרחה דחשיב חלדה לפי שטוחט הסימנין ממטה למעלה ותפילו בסכין רחבה

ג) ג"ל וכיני שמעון מכשיר ב] בנימי שלפניו לח ממלח

[כקצת טעתאות גכתי לכך כנגא בסיום המסנה]

[חולין כ: כח.]

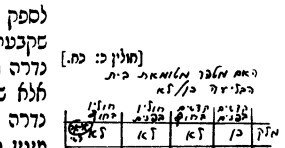

ג"ל ובן יונה

ג"ל מי ידי חובתה

נוסחאות

רש"י כת"י

מלק בשמאל . דמליקתו פסולה דכתיב בה הכהן וכהונה אינו אלא ימין: או בלילה . דכתיב ביום צותו . וכן בירסת רש"י של מהר"ם: מלק בסכין. ס"א לא מליקה ולא שחיטה היא שהרי בראשו של סכין ימליק דהא מליקה בציפורן היא והיחך שרירה ומפרכת עד שהוא מגיע למיפון וצריך לעשות ע"י היחוך קצת שלא יהחוך רוב בשר עד שיגיע למיפון כדאמרן בפרקין דלעיל ובשהוא עושה בסכין אי אפשר אלא בראש הסכין שקורין סרונפא ונמצא מחליד כדאיתא בפרק קמא דזבלין:

גליון הש"ס

תוד"ה מלק וכו' מודה ר' יהושע . עיין לקמן דף סד ע"ב תד"ה ומיהו ולעיל דף נסכ"ד . ועי' כריש מעילה תד"ה ובגמ :

* לקמן סה.

מסנ' מקום ג"ק

ג"ל מו

מז א מיי' פ"י מהלכות פסה"מ הלכה ג :

יז ב מיי' פ"ו מהל' פסה"מ הל"ו והלי"ח :

יח ג מיי' פ"ו מהל' פסה"מ הל"ג ופ"ל מהל' תמורה הלכה יב :

[פ"ו מ"ג ועי' תוי"ט]

ג"ל מ"ש בחוספות

ג"ל ידי חובתה

ג"ל ק"ק דמנחות דשריס שחסרו בין כו' מידי מעילה וזריקה מועלת ליולח ופיגול דלחמרינן בפ"ק דמעילה כו' ומשמע לעיל תיכות דזריקה מועלת ליולח :

שישה מקובצת

מלק בסכין כו'. פ"ה דמליקה דסכין לא מהני למהר מידי נבילה כדמפרש בסיפא משום דלא הוי פשלה בקודש וא"ת מ"ם יסחר משום שחיטה ונהי דכבר חהך הספרקת פ"ם להני בשוחט את הסריפה דשחיטה מפהרת מידי נבילה וי"ל דבחלין פ"ק פריך ליה ומשני מפני שהוא מחליד והני שחיטה פשלה ופ"ה לשם לפ' שהסכין נסגר בין פרקי העצם כו' ועסקינן שהחך רמי לא עסקינן שהחך בסכין רחבה שאינו מכוסה לכך פר"י דמשום הכי הויא חלדה לפי שהחך הסימנין ולא הקפידה התורה רק שיהחך הסימן דרך שחיטה לצד הלוואר דכשהוחם לצד אחר שכנגדו הוי כאילו החכו מלמעה למעלה וכמו כן אם היה שוחם מלד הלוואר אפי' היו הסימנין על נבי הסכין לא הויא חלדה רק בעופא דקליל אמרינן בחולין שפא ידרוס : ב] לגדרה או להביא ששה בשתי פעמים עולת חובה חשני בני יונה ופרידה אחת מסין העבתה בקרבן אחר וכשהביאה : ג] קובעתו להביא עם ד]הראשוני, שכבר קרב ממנו : ה] אחר שתי קינין משתי